

BİBLİYOGRAFYA :

Müstakimzâde, *Tuhfe-i Hattâtin* (nşr. İbnül-emin Mahmud Kemâl), İstanbul 1928, s. 285; Soyulcuzâde Mehmed Necib, *Devhatü'l-küttâb* (nşr. Kılıslı Muallim Rifat), İstanbul 1942, s. 97; R. Ekrem Koçu, "Abdullah (Bezirgânzâde)", *İst. A, I, 30*.

MUHİTTİN SERİN

ABDULLAH EFENDİ, Dürriizâde

(bk. DÜRRİZÂDE ABDULLAH EFENDİ).

ABDULLAH EFENDİ, Ebezâde

(ö. 1126/1714)

Osmanlı şeyhülislâmı.

Kadı Mustafa Efendi'nin oğludur. Annesi, Lehistan seferi sırasında Balçık kasabasında IV. Mehmed'in bir çocuğunun doğumuna ebelik ettiğinden "Ebezâde" lakabıyla meşhur olmuştur. Tahsilini tamamladıktan sonra çeşitli medreselerde müderrislik yaptı; daha sonra kadılık mesleğine geçerek 1685-1695 yılları arasında sırasıyla Mısır, Edirne ve Mekke kadılıklarında bulundu. 1695'te Anadolu kazaskeri, kısa bir mâzuliyetten sonra Rumeli kazaskeri oldu. 1698'de azledilirse de Enderun halkının tavassutuyla teâmüle aykırı olarak, doğrudan padişahın hatt-ı hümayunu ile tekrar Rumeli kazaskerliğine getirildi. Bir yıllık süre sonunda kazaskerliğinin yeniden uzatılması için Enderun halkı ricada bulunduysa da Şeyhülislâm Feyzullah Efendi kendisine rakip gördüğü Ebezâde'yi Maraş kadılığına tayin ettirdi; ancak buraya gitmeyince Kıbrıs'a sürüldü. III. Ahmed padişah olmadan önce Bursa'da oturmasına izin verilmişti. Fakat o, Eskişehir'e geldiğinde yeni padişahın tahta çıktığını ve Şeyhülislâm Feyzullah Efendi'nin azledildiğini öğrendi. Bunun üzerine Bursa yerine İstanbul'a gitti; padişahın izni olmadan İstanbul'a gelmesi hoş karşılanmadıysa da affedilerek burada kalmasına izin verildi. 1705'te tekrar Rumeli kazaskerliğine, 25 Ocak 1708'de de Sâdık Efendi'nin yerine şeyhülislâmlığa tayin edildi. Bu görevde iki buçuk yıl kadar kalan Ebezâde 16 Temmuz 1710'da azledildi. 13 Şubat 1712'de, yerine geçen Abdullah Efendi'nin vefatı üzerine ikinci defa şeyhülislâmlığa getirildi.

Ebezâde Abdullah Efendi, Osmanlı ülkesine sığınan Demirbaş Şarlı'nın memleketine gönderilmesi için Rusya ile yapılan anlaşmada bulunmuş, bu durumu

görüşmek üzere yapılan toplantıda mülteci kralın memleketine gönderilmesini, gitmediği takdirde Dimetoka'da ikamete mecbur edilmesini istemişti; hatta bu yolda vezîriâzama da tesir etmişti. Şeyhülislâmın bu tutumunu misafirperverliğe aykırı bulan İstanbul halkı, aleyhinde konuşmalar yapmaya başlayınca, bunların önünü almak için Ebezâde 14 Mart 1713'te azledilerek şeyhülislâmlık Atâullah Efendi'ye verildi. Azlinden sonra Rumelihisarındaki yalısına çekilen Ebezâde'nin kendisini ziyarete gelenlere devlet büyüklerini çekiştirmesi sadrazamla şeyhülislâmı kızdırdı ve bu yüzden 1714'te Trabzon'a sürgün edildi. Trabzon'a gitmek üzere fırtınalı bir günde yola çıkan Abdullah Efendi, bindiği geminin Karasu önllerinde batması üzerine boğularak öldü.

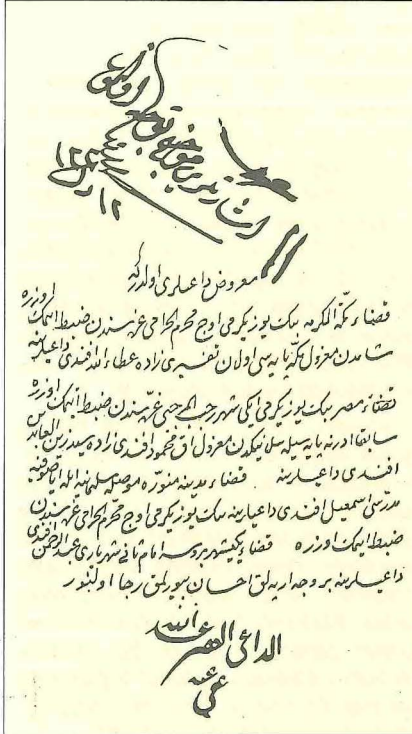
BİBLİYOGRAFYA :

Seyhî, *Vekâyiü'l-fuzalâ*, Beyazıt Devlet Ktp., Veliyyüddin Efendi, nr. 2362, II, vr. 182^a-183^a; Râşid, *Târih*, İstanbul 1282, II, 302; III, 376; IV, 4; *Devhatü'l-meşâyih maa zeül*, s. 80-81; *İlmiyye Salnâmesi*, s. 499-500; *Sicil-i Osmani*, III, 371-372; Uzunçarşılı, *Osmanlı Tarihi*, IV/2, s. 458-459.

MEHMET İPŞİRLİ

Şeyhülislâm Ebezâde Abdullah Efendi'nin kadılık tevcihi hakkında teklif yazısı (BA, et-Tevcihat nr. 2664)

ABDULLAH EFENDİ, Hastazâde

(ö. 1159/1746)

Zâkirbaşı ve mûsikişinas.

Kaynaklarda doğum yeri ve öğrenimi hakkında bilgi bulunmamakla beraber hayatının büyük bir kısmını Bursa'da geçirdiği bilinmektedir. Burada, Halvetiyye tarikatına mensup Şeyh Ahmed Gazzî Tekkesi'ne devam etmiş, güzel sesi ve zikir meclisini idare etme kabiliyetiyle dikkati çekerek bir müddet sonra tekkenin zâkirbaşılığına getirilmiştir. Aynı tekkede çocuklara hocalık da yapmıştır. Bursa'da öldü ve Pınarbaşı Mezarlığı'na defnedildi.

Abdullah Efendi'nin kuvvetli bir müsiği bilgisine sahip olduğu rivayet edilir; ancak bestekârlığı veya din dışı müsiği icracılığı konusunda herhangi bir kayda rastlanmamıştır.

BİBLİYOGRAFYA :

Mehmed Râşid, *Zübdetü'l-vekâyi*, Millet Ktp., nr. T 89, vr. 329^b-330^a; Gazzizâde Abdülatîf, *Hulâsatü'l-vefeyât*, Millet Ktp., nr. T 906, vr. 29^a; S. Nûzhet Ergun, *Antoloji*, İstanbul 1942, I, 158.

NURİ ÖZCAN

ABDULLAH EFENDİ, Hâşimizâde

(ö. 1144/1731)

Türk hattatı.

İstanbul'da doğdu. Babası İmrahor Camii İmamı Seyyid Hasan el-Hâşimî'dir. Anne ve baba tarafından nesebi Hz. Peygamber'e kadar varır. Hafızlığını ve tahsilini bitirdikten sonra, babasının görev yaptığı camiye imam oldu ve bu vazifeyi ömrünün sonuna kadar sürdürdü. Abdullah Efendi aynı zamanda Halvetiyye tarikatı şeyhlerinden Seyyid Hüseyin Efendi'ye intisap etmişti.

Hat derslerini önce babasından, daha sonra meşhur hattat Hâfız Osman'dan meşkederek aklâm-ı sitte'de mükemmel bir seviyeye erişti ve kırk ay gibi kısa bir zamanda icâzet aldı (1098/1686-87). Süratli yazı yazmasıyla meşhurdur. Kaynakların bildirdiğine göre altmış üç yaşlarında vefat etmiş ve Eyüp'te Şah Sultan Camii karşısındaki mezarlığa, ebeveyninin yanına defnedilmiştir.

Abdullah Efendi, birçok defa III. Ahmed'in ihsan ve iltifatına mazhar oldu. Bu sebeple Sakazâde Mustafa Efendi'den boşalan Sarây-ı Cedid hat hocalı-

Hâsimizâde
Abdullah
Efendi
Murakkâ'ından
bir sayfa
(Türk-İslâm
Eserleri
Müzesi)

ğına tayin edildi. Eserleri arasında, ekserisi Ruganî Ali Üsküdârî tarafından tezhip edilen yirmi dört Mushaf-ı şerif, padişah için istinsah ettiği Osmanzâde Tâib Efendi'nin *Meşârik-i Şerif Tercümesi*, bin kadar en'âm, evrâd, kıta ve hilye-i şerif bulunmaktadır. Bu eserlerin çoğu Nuruosmaniye Kütüphanesi'ne vakfedilmiştir.

Eğrikapılı Mehmed Râsim başta olmak üzere birçok hattat yetiştiren Abdullah Efendi, Türk hat sanatına uzun yıllar önemli hizmetlerde bulunmuştur.

BİBLİYOGRAFYA :

Müstakimzâde, *Tuhfe-i Hattâtîn* (nşr. İb-nülemin Mahmud Kemâl), İstanbul 1928, s. 269; Suyolcuzâde Mehmed Necib, *Devhatü'l-küttâb* (nşr. Kilisli Muallim Rifat), İstanbul 1942, s. 59; R. Ekrem Koçu, "Abdullah Efendi", *İst. A, I*, 42.

 MUAMMER ÜLKER

ABDULLAH EFENDİ, Paşmakçızâde

(bk. PAŞMAKÇIZÂDE ABDULLAH EFENDİ).

ABDULLAH EFENDİ, Sarı

(bk. SARI ABDULLAH EFENDİ).

ABDULLAH EFENDİ, Tatarcık

(ö. 1211/1797)

III. Selime sunduğu lâyiha ile tanınan devlet adamı.

Kırîmî Osman Efendi soyundan olup 1143'te (1730) doğdu. Medrese tahsilini tamamladıktan sonra 1749'da müderris oldu. Bir süre Rumeli Kazaskeri

Vassafzâde Esad Efendi'ye tezkirecilik yaptı. Esad Efendi'nin kazâ tevcihatında usulsüz davrandığı iddiasıyla görevine son verilmesi sırasında o da kusurlu bulunarak azledildi ve Limni'ye sürüldü. Ancak bir müddet sonra affedilerek önce Haremeyn müfettişliğine, daha sonra da sırasıyla Kudüs, Mısır ve Medine kadılıklarına tayin edildi. 1787 Rus seferine Anadolu kazaskerliği pâyesiyile ordu kadısı olarak katıldı. Sadrazam Yüsuf Paşa ile arasında çıkan anlaşmazlık yüzünden görevinden alındıysa da 1790'da fiilen önce Anadolu kazaskerliğine, sonra aynı yıl içinde Rumeli kazaskerliğine getirildi. 1794'te azledilerek Güzelhisar'a sürüldü; daha sonra ikinci defa Rumeli kazaskerliğine tayin edildi. 6 Mayıs 1797'de öldü ve Edirnekapı Mezarlığı'na defnedildi.

Abdullah Efendi çağdaşları tarafından zeki, faziletli, cömert, ancak borçtan sakınmayan ve bu yüzden de zaman zaman güç duruma düşen bir kişi olarak tanıtılmıştır (bk. Cevdet, *Târih*, VI, 250). Oğulları ve torunları arasından birçok âlim yetişmiştir. Kendisi ise ilmiye görevlerinin dışında devlet teşkilâtının ıslahı ile de yakından ilgilenmiş; III. Selim'in 1792'de çıkardığı bir fermanla ıslahat hakkında devlet adamlarının fikirlerini birer lâyiha halinde istemesi üzerine, o da bir lâyiha sunmuştur. Lâyihasını muhafazakâr bir tutum içinde ve edebî bir üslûpla kaleme alan Abdullah Efendi'nin fikirlerinin büyük ölçüde benimsendiği, gerek zamanında gerekse daha sonraki dönemlerde bunlar üzerinde dikkatle durulduğu anlaşılmaktadır.

Dokuz "bend" ve bir "hâtîme"den meydana gelen lâyiha müellifin askerî,

ilmî ve malî-idarî konulardaki tesbit ve tekliflerini ihtiva etmektedir. Bendlerde sırasıyla, ordunun durumu, eski padişahlar zamanındaki disiplinin daha sonraları nasıl ve niçin bozulduğu, ıslahı için alınması gereken tedbirlerin nelerden ibaret olduğu; tersaneninin önemi, gemi inşasının lüzumu, Avrupa savaş tekniğinin benimsenmesi ve bu konudaki yabancı eserlerin Türkçe'ye tercümesi, mühendislik, topçuluk ve haritalılık konularına önem verilmesi, kalelerin tahkimi, özellikle Rusya sınırının daha iyi korunması; ilmiye mesleğinin ıslahı, eğitim ve adalet teşkilâtında aksayan yönler, mülâzemet ve imtihan sistemlerinin yeniden düzenlenmesi; malîyenin önemi, sikke tashihi, bu hususta önceki padişahların gösterdiği titizlik, Avrupa devletlerinin bu konudaki hassasiyeti, devlet gelirlerinin artırılıp giderlerin azaltılması, vezir ve beylerbeylerinin eski ve yeni durumlarının mukayesesi ile bunların içine düştükleri maddî ve mânevî sıkıntılar; halkın iyi idare edilmesi ve zulmün ortadan kaldırılması gibi konular ele alınmaktadır. Hâtîmede ise iyi eğitilmiş disiplinli kara ve deniz askerlerinin önemine, Avrupa savaş tekniğine ait eserlerin tercümesi-

Abdullah Efendi'nin III. Selim'e takdim ettiği "Lâyiha"dan bir sayfa (Süleymaniye Ktp., Hacı Mahmud Efendi, nr. 4890/3)

